

ఇంట్లో వున్నంతవేళూ నూర్యనారాయణ మన
 ను చెదిరిపోతుండేది. గుండె దడగా
 కొట్టుకునేది. నిద్రపట్టేది కాదు. నీరు పూరినటుగా
 ఆలోచనలు పూరుతుండేవి. మొగవాడి కెప్పుడూ
 రోగం చింత. ఆదోరకమైన చింతతో ఆతగాడు
 ఏనిమిసానికే జబ్బు వస్తుందోనని మందులు తినే
 వాడు. ఆరోగ్యంతో కూడిన ఆతని శరీరం వాటికే
 తీరుగానూ మారేది కాదు.

ముఖ్యంగా ఆతగాణ్ని పట్టుకున్న చింత యింటి
 విషయం, ఇంట్లోవున్న సామానువిషయం, ఎలా
 గానా రెండోరథం వెళ్ళి సమస్య. ఆ దీమధ్య వేస
 విలో జరిగిపోయింది. మరో రెండు మాసాలకు
 భార్య కాపరానిక్కూడా వస్తుంది!

చెడిపోయిన టైపురెటర్, నాలుగుకుర్చీలు,
 రెండుమంచాలు, క్యాంపుకాట్ వోటి, చిల్లలు
 పడిన పాత్ర సామాను.

పోతే, శిథిలవనలో పడుతున్న ఇల్లు! ఇంకా
 చెడిపోబోతున్న గ్రామఫోను, రీడ్లు తాడలేచిన
 వాక్ఫోనియం! బోలెడు పాతగుడ్డలు. (పింగాణీ
 గిన్నెలమేమీవాడు పాతగుడ్డలు తీసుకోని పళ్ళు
 పిండుకునే పళ్ళం, సాంబాణీలు తెలిగించుకునేం
 దుకు వొక్కటే మొదలైనవి యిచ్చాడు! ఆ
 బాధలేదు.)

దానాధర్యం చేద్దామా అంటే మనసొప్పుదు.
 అమేద్దామా అనుకుంటే పావలాకీ చేడకే అడు
 గుతారు. తిందామా అంటే, తినే వేమీకావు.
 బాగుచేద్దామా అంటే, దానిగాను ఖర్చువెట్టే వె
 కంతో కొత్తవే వచ్చేట్లున్నై.

నిశ్చలంగా యింట్లో పడివుంటే నేమో తెగని
 చీదరపుటిస్తాయి, ఎలా చావటం?

సరే-ఇల్లు, నాలుగెడు వందలు మనవి కావను
 కుంటే కాని బాగుపడదు. వచ్చే చలికాలానికి
 వదిలివెట్టాలి ఆ విషయం. నూక్కుంగా నున్నం
 చేయించి పోగా క్రయిస్తు, గాంధీ, టాగూరు
 బొమ్మలు తగిలించి ఇంటివిషయం మానుకున్నాడు.
 జినా ఆదో కనపడని గాయం! తీరనికోర్కె.

ఇంతలో పనిమంతురాలు కాని భార్య వచ్చే ఎందుకు?

సింది... పొరపాట్లు కాని గ్రహపాట్లు కాని పిం
 గాణీ సామానులు భూదేవి కావాలి అయింది.
 ఇంట్లో కాచుకొని తాగే బదులు పోకణా పొరపా
 ఆకాఫీ బహులోనే తాగితే మేలు అనుకున్నాడు
 నూర్యనారాయణ. దాంతో మదనపడటం తాను
 కున్నాడు.

మరి టైపురెటర్, కుర్చీలు... వాటి మాట!
 “ఏం చేద్దాం పిట్టి?” అన్నాడు భార్యతో ఒక
 రాత్రి.

“ఇనుము కొంటామని వస్తారే, వాళ్ళ కమ్మే
 దాం” అన్నదామె.

“ఇప్పుడు వాళ్ళుకూడా రావటంలేదు” అన్నా
 డు నూర్యనారాయణ.

“వారోనియం!”

“బాగు చేయించండి. నేన్నేర్చుకుంటాను”
 నూర్యనారాయణకు భార్యమీద అసహ్యం
 పుటింది. అంత ఆరిక పరిస్థితి తెల్సుకోకుండా
 వున్న దేమిటి తన భార్య అని!

“కుర్చీలు?”

“మా నాన్న గారు వస్తారు, అన్నయ్యలొస్తారు,
 యింకా—”

“ఇద్ది బాగుచేయించి వాళ్ళక్కూడు వెట్టి
 కూవోమనాలి కదూ?—

“గ్రామఫోను!”

“అక్కర వస్తుంది. నలుగురు ముత్యులువుల్ని
 పిలి నే అప్పుడు వినొచ్చు!”

“మంచాలు?”

“బాగుంది.”

“అన్నిట్నీ అమ్మయి టు మే బాగా కని
 పిస్తున్నది”

“దానికి నన్నుడగటం దేసికీ?”

“పాత్రసామాను?”

“మాటే యించాలి.”

“అమ్మోస్తా.”

“అమ్మోయింది.”

“నాకు ఆలోచన చెప్పేవాళ్ళే లేరు.....

ఎందుకు?”

కోహివ్యానుండి కాబాకు, అవతలకు

ఇండియాపై జాపనీస్ దండయాత్ర ఘోరపరాజయం పొందింది. నారు ఒకానొకప్పుడు గర్వంగా తెప్పుకన్న స్త్రీశాస్త్రజ్ఞులను పరియవమంత్రంపఠిస్తున్నాయి. ఇండియాగడ్డనుండి కడపటి జపాను ప్రానికుడు తరిమి వెయ్యేటాకు... ఇప్పుడు యుద్ధం ఇండియా సర్వనాశులకు అవతల జరుగుతున్నాయి. ఘోర దండయాత్ర బర్మాలోపలకు జరుగుతున్నాయి.

కోహిమా యుద్ధంనాటినుండి మనపరిస్థితిలో మంచిమాట్లు కలిగింది. కోహిమానుండి కాబాకు, అవతలకు మార్గము సుదీర్ఘము. అయితే, అది విజయమునకు దారి.

టామూ

శిశువృద్ధులైన భ్రాతృు కొన్ని నెలలక్రిందకు మళ్ళీ మన వశమయింది. రిక్కా యుద్ధవరిత చాలావగం దీనిలో సంబంధించింది. ఇక్కడ విశేషంగా శోరాజాన జరిగాయి. ఆపామీనారు చిందిన్ దాటినతరువాత మొదటి వట్టుకున్న వాటిలో యిది ఒకటి. ఇది తమవంశావధంతో వాడు తమో క్రింద అత్యుక్తిగా చెప్పుకున్నది. ఈనాడు, ఆపామవారి విముకలపోగులు టామూ పరిభ్రాములలో వెదజల్లబడివున్నాయి.

మన పరిస్థితిలో, కష్టపును ఘోరపరాజయం కలిగింది ఒడించారు. “భగవంతుని బిడ్డలను, మనలను బయ్యించాలనాడు లేకు” అని అతనియో శేడియో పొగబోతుతనం గా ప్రకల్పించుకొట్టడం మానుకుంది.

మనం, జపానువారిని కొట్టగలిగినా, మన సైనికులు ఋజువుచేశారు.....

ఇప్పుడు మనం వారిని

తిరుగకొట్టుతున్నాము

చేతన యుద్ధ రంగ ప్ర. మ. ర. ణ

AAA 1331 A TG

సూర్యనారాయణ క్కానేపు మతిస్థిరం లేక పోయింది. చలికాలమొచ్చింది, భార్య పుట్టిటికి పోయింది. చేతికి డబ్బు వచ్చింది.

ఒక రాత్రి సూర్యనారాయణ తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. మర్నాడు ఇంటివిషయమే సిమెంటూ, సున్నం, అదీయిదీ కావాలని అటూయటూ తిరిగాడు. ఇల్లు మొదలు వెట్టించాడు.

పెంతులు పగులుతున్నై, బూజు గ్లాలుతున్నది. సామాను క్షణక్షణానికి ట్రాన్స్ఫర్ అవుతున్నది. ఈ పాడు సామానుమీద సూర్యనారాయణ ఆలోచించాడు.

నాలుగురోజుల్లో యిల్లు క్కొత్త దాతుంది. ఆ హాంగుకి తగిన సామాను అవసరం, కనుక?—

మళ్ళీ సూర్యనారాయణ మతి చలించింది. వీట్లీ భాగుచేయించాలా అమ్మేయాలా? చెడగొట్టించటానికి బంగారంకాదు. ఆ ప్రశ్నకి వచ్చినపుడు సూర్యనారాయణ దగ్గరవాడు.

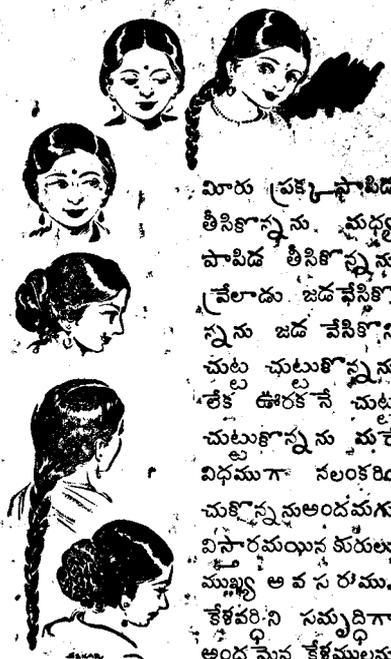
ఇల్లు బాగయింది. సున్నం కొడుతున్నారు, దోడ్లో మెజిక్ తోలించాడు. పూనాకు విత్తనాల కోసం వ్రాశాడు. అన్నీ ఆయిపోతున్నై. క్కైరు కూడా వచ్చింది. మొగాడు ఉద్భవించాడని! ఆ పాత సామానుపటుకు అలానే వుంది ముందు పాటన్నిటినీ వో గదిలోకి పంపించాడు, పొరపాట్లయినా అగడీ తెరచిచూడడు.

పోనీ సగం ఆమ్మి ఆ డబ్బుతో సగం బాగు చేయిస్తే ఆనుకున్నాడు. “ఏమైనా ఆసామా న్నీది దానిమీద నీక్కోసం అనవసరం ఆ గదితలుపులు తెరిచివుంచు, లేకపోతే తుప్పపట్టి, చెడిపోతే అన్నది భార్యకల్లో కనిపించి.

మర్నాడు సూర్యనారాయణ పాటన్నిటినీ బజారుకు తోలించి ఏరకానికి ఆరకం కొట్లో కూచోని ఆమ్మేనీ యింటికి యాభైరూపాయలు తెచ్చుకున్నాడు.

అమ్మయ్య! ఆసాయంతం అతనిమనస్సునంతో మండ్లా వుండిపోయింది. క్కొత్త క్కొత్త పోరాటంలో ఆయాభైరూపాయలు

చక్కని కురులు

మీరు చక్కస్థాపిడ తీసికొన్నను. మధ్య పాపిడ తీసికొన్నను. చ్చేలడు జడవేసికొన్నను జడ వేసికొని చుట్ట చుట్టకొన్నను లేక ఊరకనే చుట్ట చుట్టకొన్నను మరే విధముగా నలంకరించుకొన్నను అందమగు విస్తారమయిన కురులు ముఖ్య అవసరము. కేశవర్ణిని సమృద్ధిగా అందమైన కేశములను

వెంచును. సహజ సౌందర్యము దేవుని ప్రసాద్యము. అయితే కురుల అందమును కృషిచేసి మీరు, కేశవర్ణిని వల్ల పొందవచ్చును. చిన్నతనములోనే కేశముల ఆరోగ్యము నకు, కురుల అందమునకు కేశవర్ణినితో పునాది వేయుడూ. కేశవర్ణిని కటాక్షములచే వెంజాందని, కేశముల్ను లేపు. ఎట్టికురుల నెనను వృద్ధి చేయును.

కేశవర్ణిని

కేశవర్ణిని అ. 12. కేశవర్ణిని సౌత్ అ. 12. ప్యాకింగు, పోస్టేజి అధికము. వర్తకులందరివద్దను దొరకును లేక సౌత్ యిండియా కెమికల్స్ లో, ఆర్. ఎస్. పురం, కోయంబత్తూరు.